

ΕΦΑΡΜΟΣΘΗΚΕ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΜΟΡΓΚΕΝΤΑΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ;

Η Ελλάδα είχε σημαντική βιομηχανική παραγωγή μεταπολεμικά όπως αυτοκίνητα, ηλεκτρικές συσκευές, μεταλλουργία (χάλυβας, αλουμίνιο, νικέλιο κ.α.), χαρτοποιία, κλωστοϋφαντουργία, ενδύματα, κεραμικά, έπιπλα, δομικά υλικά (τσιμέντα, είδη υγιεινής, σωλήνες κ.α.), διυλιστήρια, πλαστικά, φάρμακα, χημικά, αγροεφόδια (λιπάσματα κ.α.) και βέβαια ναυπηγεία.

του Παναγιώτη Χατζηπλή.

Με την μεταπολίτευση και ειδικά μετά την είσοδο στην ΕΕ μειώθηκαν οι επενδύσεις και μετατράπηκε σε μια οικονομία κατανάλωσης με αύξηση των χρεών και των ελλειμάτων (Πηγή «Ο Πλούτος της Ελλάδας, Η Ελληνική Οικονομία από τους Βαλκανικούς Πολέμους μέχρι Σήμερα», Κώστας Κωστής, 2018 σελ 438).

Όλα αυτά θα μπορούσε να πει κανείς ότι ήταν αποτέλεσμα λαθών ή εγγενών αδυναμιών. Όταν όμως εμπλέκονται τόσο πολλοί πολιτικοί, πολιτειακές αρχές, επιφανείς επιχειρηματίες και τελικά οι γραφειοκράτες της ΕΕ και της Τρόικας μάλλον δύσκολο είναι να πεισθεί ότι όλοι μαζί κάναν το ίδιο λάθος. Όταν σε άλλες χώρες της ΕΕ ανάλογου μεγέθους και

δεδομένων (πχ Πορτογαλία) δεν έγινε αποβιομηχάνιση και η απόλυτη εξάρτηση από τον τουρισμό.

Το πώς όμως έγινε αυτό έτσι ώστε να καταλήξει η χώρα ελλειμματική και εξαρτώμενη τελικά σε οικονομικό και αμυντικό τομέα από ξένους «προστάτες» θυμίζει το σχέδιο που είχε καταρτιστεί από τον Χένρι Μοργκεντάου, υπουργό Οικονομικών των ΗΠΑ επί Ρούσβελτ, έτσι ώστε να αποβιομηχανιστεί η Γερμανία και να μετατραπεί σε αγροτική οικονομία. Έτσι δεν θα μπορούσε να συγκεντρώσει ισχύ ώστε να καταδυναστεύσει ξανά την Ευρώπη, κάτι που δυστυχώς δεν απετράπη τελικά αφού όχι μόνο δεν εφαρμόστηκε το σχέδιο Μοργκεντάου αλλά οι πολιτικές της ΕΕ και των συμμάχων εξέθρεψαν την γιγάντωση της Γερμανίας σε κυρίαρχο της μεταπολεμικά.

Αποβιομηχάνιση Μεταπολίτευσης και ΕΟΚ/ΕΕ.

Την προοπτική πάντως να υστερήσει η Ελλάδα μέσα στην ΕΟΚ/ΕΕ είχε προβλέψει και προειδοποιήσει ο Παπανδρέου από το 1962 όταν ήταν στο Κέντρο Οικονομικών Ερευνών [\(πηγή\)](#) αλλά και άλλοι. Έτσι τα προβλήματα ανταγωνιστικότητας που δεν αντιμετωπίστηκαν με την ένταξη στην ΕΟΚ, οδήγησαν η αποβιομηχάνιση. Κατά μια ειρωνεία η ανταγωνιστικότητα πλήττονταν από την αύξηση του κόστους εργασίας πάνω από την αύξηση της παραγωγικότητας που ευνόησε ο Παπανδρέου όταν ανέλαβε την εξουσία το '80 και συνεχίστηκε και στην δεκαετία του 1990 και 2000 [\(πηγή\)](#). Το πώς έγινε αυτό με την σύμπραξη κομματικού συνδικαλισμού είναι θέμα άλλης συζήτησης.

Εκτός αυτού από τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης εισήχθηκε νομοθεσία που στερούσε προνόμια από την εγχώρια παραγωγή. Για παράδειγμα η δυναμική παραγωγή τρίκυκλων σταμάτησε με την αλλαγή νομοθεσίας στην αρχή της μεταπολίτευσης [\(πηγή\)](#) πάνω που είχε αρχίσει να εξελίσσεται και σε πιο σύνθετες κατασκευές. Με άλλη νομοθεσία του 1985 αποσύρθηκαν κάποιες ευνοϊκές φορολογικές προβλέψεις. Κάποιοι θα το πουν φιλελευθεροποίηση της οικονομίας κάτω από τις επιταγές της ΕΟΚ/ΕΕ (κατά του προστατευτισμού και υπέρ του άνισου ανταγωνισμού υπέρ των ήδη ισχυρών εκεί), άλλοι θα το πουν αυτοκτονία, ανοησία, παραχώρηση ή τίποτα χειρότερο. Τελικά η Ελλάδα κατέληξε να δίνει ενισχύσεις μόνο για τον τουρισμό χωρίς δεύτερες σκέψεις και μάλιστα με

έγκριση της ΕΕ.. (πχ ΕΣΠΑ, μειωμένος ΦΠΑ, αδήλωτη εργασία, φορο-αποφυγή κ.α).

Είναι πράγματι περίεργο ότι η αποβιομηχάνιση ξεκίνησε από την θητεία Καραμανλή ο οποίος όχι μόνο δεν την ανέστρεψε αλλά αν δεν αδράνησε ή την επιτάχυνε με νόμους, κρατικοποίησε και πολλές επιχειρήσεις ([πηγή](#)). Ο ίδιος Καραμανλής που κατά την δεκαετία του '60 παρουσιάζονταν εκσυγχρονιστής της χώρας και είχε πρωτοστατήσει στην ίδρυση και επέκταση πολλών βιομηχανιών (πχ ΕΒΖ, Λιπασμάτων, Αλουμίνιον, Χαλυβουργία, Σκαραμαγκάς, ΔΕΗ). Παρότι δε δεξιός είναι δε αυτός που κατάσχεσε σε μια νύχτα και ένα διάταγμα την περιουσία του κραταιού ομίλου Ανδρεάδη! (Εμπορική Τράπεζα, Ιονική Τράπεζα, Χιλτον, άδεια διυλιστηρίου ΣΤΡΑΝ κ.α.). Τελικά οι ιδεολογίες στην Ελλάδα είναι πολύ σχετικές, περισσότερο σημαίες ευκαιρίας παρά πυξίδα. Είναι μάλλον μια πρόφαση για να καλυφθούν διεθνείς συνεργασίες και αυτό που λέει ο Κοντογιώργης ανταγωνισμός των ολιγαρχικών συμμοριών και κομματοκρατία ...

Με τις αναταραχές, χρεοκοπίες και κρατικοποιήσεις η Νέα Δημοκρατία έφτασε να παραδώσει το 1981 στο ΠΑΣΟΚ 119 κρατικές επιχειρήσεις. Αυτό προσέθεσε άλλες 50 με τις κρατικοποιήσεις του 1983 και ενέταξε στον Οργανισμό Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων που δεν ανασυγκρότησε τίποτα, εξέθρεψε αρκετούς «υπαλλήλους» που δεν είχαν κάποιο μεγάλο ενδιαφέρον να ξαναλειτουργήσουν οι επιχειρήσεις και τελικά έκλεισε αφού πρώτα συσώρευσε μεγάλες ζημιές, άνω του ενός τρις δραχμές ή 3 δις ευρώ όταν το ΑΕΠ το 2001 ήταν 146 δις € ([πηγή](#)).

Βιομηχανίες συμπληρωματικές της αμυντικής βιομηχανίας που καταστράφηκαν.

Με την αποβιομηχάνιση της μεταπολίτευσης καταστράφηκαν ολόκληρες βιομηχανίες και παραγωγικές αλυσίδες που μπορούσαν να παρέχουν τεχνογνωσία και δυναμικότητα για την αμυντική παραγωγή. Το περίεργο όμως είναι ότι στις περισσότερες περιπτώσεις υπήρξε κρατική ευθύνη για την απώλειά τους. Ενδεικτικά μερικές:

Αυτοκινητοβιομηχανία-στρατιωτικά οχήματα/τανκς/όπλα και εξαρτήματα :

- **Nissan – ΤΕΟΚΑΡ:** Αποτέλεσε το πρώτο και μοναδικό εργοστάσιο Nissan στην Ευρώπη που μετά την αποχώρηση πήγε στην Αγγλία! Φημολογείται ότι σε επίσκεψη των Ιαπώνων προκειμένου να προβούν σε νέες επενδύσεις ο Παπανδρέου τους αγνόησε – ενώ ο Μητσοτάκης το 1992 προώθησε το πρόγραμμα απόσυρσης με έναν τρόπο που δεν ευνόησε την ΤΕΟΚΑΡ (αφού δεν είχε φτιάξει απόθεμα αυτοκινήτων) αλλά τους εισαγωγείς [\(πηγή\)](#).

- **Μηχανές Μαλκότση:** Ο περίφημος παραγωγός κινητήρων diesel Μαλκότσης έκλεισε από οικονομική ασφυξία όταν προσπάθησε να φτιάξει τρακτέρ, κάτι πολύ σημαντικό φυσικά για την χώρα αλλά δεν χρηματοδοτήθηκε από την Εθνική Τράπεζα [\(πηγή\)](#). Οι μηχανές του χρησιμοποιούνται ως και σήμερα. Μάλιστα υπήρχε πρόταση από την ΧΡΩΠΕΙ για την παραγωγή στρατιωτικού θωρακισμένου οχήματος (η ύπαρξη κατάλληλων μηχανών είναι βασική προϋπόθεση της κατασκευής τανκς όπως δείχνει το αδιέξοδο με τα τανκς Altay της Τουρκίας).

- **ΒΙΑΜΑΞ:** έφτιαχνε λεωφορεία Mercedes και έκλεισε αφού η χώρα προτίμησε εισαγόμενα για τις δημόσιες συγκοινωνίες. Το εργοστάσιο της πουλήθηκε και ο εξοπλισμός του μεταφέρθηκε στην Τουρκία στην Otomarsan (σήμερα Mercedes-Benz Turk A.S) [\(πηγή\)](#)

- **Αυτοκινητοβιομηχανία NAMCO:** πλήγηκε από απεργίες και κατάληψη το 1982 με αίτημα αυξήσεις 35% στους μισθούς. Τελικά σταμάτησε την παραγωγή αλλά οι υποκινητές των διεκδικήσεων δεν βρέθηκαν χωρίς δουλειά όπως ακούγεται.. [\(πηγή\)](#) Αντιμετώπισε κυβερνητική αδιαφορία και αυτή που συνεχίζει αλλά και εμπλοκή με τους κανονισμούς της ΕΕ που ευνοούν τους υπάρχοντες παραγωγούς... [\(πηγή\)](#)

- **Μια σειρά από μικρότερους παραγωγούς αυτοκινήτων** πχ Mevea, Attica, Mava (Renault), Ελληνική Αυτοκινητοβιομηχανία (Fiat Amico), Automeccania (Lada, Daihatsu), Εμπορική Αυτοκινήτων (Opel kadett, Alfasud, Mazda-Grezda), Σφακιανάκης, Σαρακάκης, Πετρόπουλος και άλλοι κατασκευαστές επαγγελματικών οχημάτων και τρικύκλων. Είχαν μικρή μεν, σχεδόν βιοτεχνική παραγωγή συναρμολόγησης ως startup της εποχής αλλά με κάποια εγχώρια προστιθέμενη αξία που σταδιακά αυξανόταν [\(πηγή\)](#) Η τεχνογνωσία δρα σωρευτικά εξάλλου.

- **Η Enfield** στο Νεώριο Σύρο του Γουλανδρή που κατασκεύαζε ηλεκτρικό αυτοκίνητο, το Enfield 8000 από το 1972-75 ακόμα! Αυτό είναι σήμερα μια τεχνολογία αιχμής! Αποτελεί μια περίπτωση ακόμα που αποδεικνύει την συμπληρωματικότητα της τεχνογνωσίας αφού τεχνίτες

στην ναυπηγική μαζί με προσλήψεις από συνεργεία μετατράπηκαν σε εργάτες παραγωγής αυτοκινήτων! Το αυτοκίνητο όμως δεν πήρε ποτέ άδεια κυκλοφορίας για την Ελλάδα ή κάποια φορολογική ενίσχυση ώστε να διατηρηθεί έστω για ειδικές χρήσεις όπως πχ για την Ολυμπιακή.. Υπήρξαν και εδώ πολιτικές πιέσεις εναντίον της εταιρίας [\(πηγή\)](#)

- **Pirelli και Goodyear:** Η παραγωγή ελαστικών της Pirelli στην Πάτρα σταμάτησε μετά από εργατικές αναταραχές [\(πηγή\)](#) και λίγο αργότερα και της Goodyear στην Θεσσαλονίκη. Έκτοτε τα ελαστικά εισάγονται και ακόμα και ο Ελληνικός στρατός έφτασε να τα προμηθεύεται από την Τουρκία!

- **Μεταλλουργία:** Τελευταία επί μνημονίων έκλεισε η Χαλυβουργική ενώ η Hellenic Steel που διέλασε χάλυβα για αυτοκινητοβιομηχανίες, έκλεισε λόγω χρεωκοπίας της μητρικής το 2013, χωρίς να φταίει δηλαδή και έκτοτε είναι αδρανής! Κανένα ενδιαφέρον από την πολιτεία και εδώ [\(πηγή\)](#)

Ηλεκτρικά-Τηλεπικοινωνίες :

- **Eskimo-Pitsos-Izola:** Η βιομηχανία ηλεκτρικών συσκευών είναι πολύ σημαντική και παλιά αλλά και σήμερα πχ για τα νέα τηλεκατευθυνόμενα όπλα, ψηφιακές απεικονίσεις κ.α. Έκλεισαν και από την αδιαφορία η εχθρότητα του κρατικού-τραπεζικού συστήματος. Για παράδειγμα ο Δράκος της Ιζόλα είχε πει ότι τον κατέστρεψε η Εθνική Τράπεζα [\(πηγή\)](#) Ο Πίτσος μιλά για κρατικούς ιθύνοντες και για υποκινούμενους συνδικαλιστές [\(πηγή\)](#) Εκτός αυτών και χάθηκαν και εταιρίες ηλεκτρολογικού εξοπλισμού για παράδειγμα η Schneider Hellas (πρώην ΕΛΒΗΜ) που παρήγαγε μετασχηματιστές για το δίκτυο διανομής της ΔΕΗ. Έκλεισε αφού με απόσχιση και ιδιωτικοποίηση του ΔΕΔΔΗΕ επιλέγει πια τις εισαγωγές και μάλιστα από τρίτες χώρες (Ινδία) με ειδική άδεια της ΕΕ!

- **Εταιρίες Ηλεκτρονικών και Τηλεπικοινωνιακών συστημάτων:** η Siemens Hellas: παρήγαγε τηλεπικοινωνιακό υλικό για τον ΟΤΕ με την INTRAKOM αλλά έκλεισε το εργοστάσιο της στην Θεσσαλονίκη το 2008 (Siemens Enterprise Communications A.E. [\(πηγή\)](#)) ενώ και η δραστηριότητα της INTRAKOM έχει μειωθεί αν και διατηρεί το αμυντικό τμήμα. Χάθηκαν και διάφορες εταιρίες στο χώρο των ηλεκτρονικών και λογισμικού πχ ο όμιλος Πουλιάδη (PC Systems, Q&R, Despec-Intersonic, Index, OMP) που κατασπάραξαν και αυτόν οι τράπεζες χωρίς να διατηρήσουν την υπεραξία [\(πηγή\)](#) κ.α

Να σημειώσουμε πάντως ότι κάποιες εταιρίες ηλεκτρονικών επιμέλουν σε πείσμα των καιρών όπως στην ρομποτική, σε εξειδικευμένες συσκευές και στην αμυντική τεχνολογία φυσικά. Δεν θα αναφέρουμε ονόματα, αλλά τους συγχαίρουμε. Ενδιαφέρουσα τεχνογνωσία μπορεί να σχηματιστεί και από την μεταφορά κάποιων δραστηριοτήτων πολυεθνικών στην Ελλάδα όπως έχει ξεκινήσει στην Θεσσαλονίκη και αλλού αν αυτές έχουν σημαντική προστιθέμενη αξία και δεν είναι απλά τηλεφωνικά κέντρα. Κάτι ανάλογο ωφέλησε Ρουμανία, Τσεχία, Πολωνία, Ινδία κ.α.

Όλοι αυτοί οι κλάδοι (αυτοκινητοβιομηχανία, μεταλλουργία, ηλεκτρικά, ηλεκτρονικά, τηλεπικοινωνίες) έχουν χρήση στην αμυντική βιομηχανία καθώς την προμηθεύουν με υποσυστήματα. Η βασική απώλεια είναι η εγχώρια αυτοκινητοβιομηχανία που είχε αναπτυχθεί με ξένη παραγωγή αλλά και με κάποια εγχώρια προστιθέμενη αξία. Έκτοτε η Ελλάδα έμεινε η μόνη ουσιαστικά χώρα στην ΕΕ χωρίς εργοστάσια αυτοκινητοβιομηχανίας. Ανάλογου μεγέθους και οικονομίας χώρα, η Πορτογαλία, έχει σημαντική αυτοκινητοβιομηχανία. Στην Ουγγαρία τα εργοστάσια της Γερμανικής αυτοκινητοβιομηχανίας παράγουν το 2,5% του ΑΕΠ της χώρας με 50.000 θέσεις εργασίας [\(πηγή\)](#) ενώ στην Ελλάδα με τον τουρισμό που ίσως συνεισφέρει το 10% με βάση την εμπειρία του 2020 που σταμάτησε απασχολούνται πάνω από 900.000 (με στοιχεία ΣΕΤΕ) κυρίως μερικής απασχόλησης και δεν φτάνουν πια. Τίποτα δεν θα ήταν δυνατό όμως χωρίς την σύμπραξη εκούσια ή ακούσια της εγχώριας ελίτ για αυτή την αποβιομηχάνιση.

Οι 15 πρώτες σε πωλήσεις εταιρείες το 1987			
Θέση	Μάρκα	Πωλήσεις	%
1	Nissan	8.860	17,5
2	Toyota	4.704	9,3
3	Seat	4.387	8,7
4	Lada	3.555	7,0
5	Austin Rover	3.193	6,3
6	Fiat	2.864	5,7
7	Opel	2.422	4,8
8	Citroen	2.240	4,4
9	Skoda	1.967	3,9
10	Volkswagen	1.604	3,2
11	Ford	1.478	2,9
12	Zastava	1.361	2,7
13	Dacia	1.311	2,6
14	Suzuki	1.303	2,6
-	Audi	1.303	2,6
15	Alfa Romeo	1.181	2,3

Πηγή: Κατάλογος ασφαλιστικής εταιρείας το 1987, Ελλάδα: Μέτρο Ηλεκτρονίας, 08/2017

Ο διωγμός της Ελληνικής αυτοκινητοβιομηχανίας ενδεχομένως εκπορεύτηκε από Ευρωπαϊκές οδηγίες προς όφελος των παραγωγών των άλλων χωρών της ΕΕ αλλά και ίσως από τους εγχώριους αντιπροσώπους τους για να αυξήσουν τις πωλήσεις τους. Ας μην μας διαφεύγει ότι σε μια αγορά των 100.000 αυτοκινήτων πριν την φούσκα των δανείων του ευρώ, η εγχώρια Nissan-ΤΕΟΚΑΡ ήταν πρώτη σε πωλήσεις, πχ το 1987 [\(πηγή\)](#). Μαζί με τα Ρονγ της NAMCO που η παραγωγή είχε διακοπεί το 1982 ενώ σχεδίαζε και νέο μοντέλο (Super Pony) θα μπορούσαν να φτάσουν στο 20% μερίδιο αγοράς. Λέγεται ότι κάποιος Γερμανός είχε πει στον ιδρυτή της NAMCO ότι «δεν μπορεί να φτιάχνει αυτοκίνητα κάθε χώρα». Ενώ ο Γιόσκα Φίσερ έχει πει «Η Μεσόγειος δεν μπορεί να γίνει Βόρεια Ευρώπη» [\(πηγή\)](#)

Λογικό και κυνικό από μέρους των ισχυρών της ΕΕ: αν θέλεις να επικρατήσεις σε μια περιοχή θα θέλεις οι εταίροι σου να εξαρτώνται και οι εχθροί να υποτάσσονται. Και σε αυτή την περίπτωση η γεωοικονομία συναντά την πολεμική στρατηγική με κοινό ζητούμενο την προβολή ισχύος και την επιρροή. Οι πόλεμοι πια στα προηγμένα κράτη γίνονται με την οικονομία και μόνο στα αναπτυσσόμενα με συμβατικές μάχες. Τα «οικονομικά όπλα» είναι η αύξηση των εσόδων των φόρων, βελτίωσης των υποδομών της τεχνολογική προόδου και της καινοτομίας κατά την θεωρία γεωοικονομίας του Edward Luttwak. Κατά τον Luttwak αυτό που διακρίνει τη γεωοικονομία από τον μερκαντιλισμό είναι ότι ζητούμενο στην γεωοικονομία είναι η κατοχή τεχνολογίας ενώ στον μερκαντιλισμό ο πλούτος πχ εισροές χρυσού (Theory and Practice of Geo-Economics, from Turbo-Capitalism: Winners and Losers in the Global Economy. Luttwak, Edward N., New York, HarperCollins Publishers, 1999).

Η Γερμανία θα λέγαμε ότι συνεχίζει μέσα στην ΕΕ ότι ξεκίνησε με τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο για την αναζήτηση ζωτικού χώρου (lebensraum) και πρώτων υλών. Αυτή την φορά το κάνει οικονομικά με την επικράτηση στην ΕΕ. Το ζητούμενο παραμένει, αλλάζουν τα μέσα. Εξάλλου κατά μια άλλη εκτίμηση και ο Ψυχρός Πόλεμος δεν έληξε το 1991 αλλά επανέρχεται πάλι στις μέρες μας.

Ο οικονομικός πόλεμος επικράτησης της Γερμανίας γίνεται με το μεγάλο εμπορικό πλεόνασμά της που ξεπερνά τα όρια που έχει θέσει η ΕΕ για τα οποία αδιαφόρησε όπως αδιαφόρησε και όταν αύξησε τα επιτόκιά το 1992 παρά τις αντίθετες συμφωνίες κάτι που οδήγησε στην κρίση της στερλίνας, όπως αδιαφορεί για την τραπεζική και δημοσιονομική ένωση μέσα στην ΕΕ, όπως αδιαφορεί για την ενεργειακή πολιτική της (πχ κατασκευή nordstream 2 για εξάρτηση από την Ρωσία). Η Γερμανία διατήρησε την τεχνολογική βάση της αντί να μεταφερθεί σε χώρες χαμηλότερου κόστους κάτι που γίνεται μόνο για επιμέρους υποσυστήματα σε γειτονικές χώρες της Ανατολικής Ευρώπης. Ενώ η ΕΕ επιβάλλει κλείσιμο επιχειρήσεων μόνο στην Ελλάδα (ίσως γιατί δεν έχει προβλέψει να τις επιδοτήσει έμμεσα, βλέπε Ναυπηγεία, ΛΑΡΚΟ κ.α.).

Η Γερμανία επικρατεί επίσης μέσα από την χειραγώγηση της γραφειοκρατίας της ΕΕ (πχ μέσα από τον διορισμό Γερμανών ή φιλογερμανών υπεύθυνων σε κρίσιμα πόστα λήψης αποφάσεων ίσως και φιλικές κυβερνήσεις και επιχειρηματίες στις χώρες μέλη, τον ορισμό τεχνικών προτύπων στην ΕΕ, απαγόρευση άμεσων επιχορηγήσεων ώστε να παγιώνεται η καχεξία των ασθενέστερων οικονομιών όταν η ίδια η Γερμανία αποτελεί πρωταθλήτρια στην παραβίαση κοινοτικών οδηγιών κ.α.). Βέβαια, όλες οι διεθνείς δυνάμεις κάνουν αυτού του είδους τους οικονομικούς πολέμους οπότε η Γερμανία δεν διαφέρει.

Η τεχνολογικο-οικονομική καταπίεση που ασκείται δεν είναι φυσικά κάτι νέο διεθνώς, όπως σε αναπτυσσόμενες χώρες. Την έχει γευθεί και η Ελλάδα, ειδικά από την Δύση. Για παράδειγμα επί τουρκοκρατίας είχε ανθίσει στην Κρήτη και την Πελοπόννησο η παραγωγή και εξαγωγές ελαιόλαδου προς την Γαλλική σαπωνοποιία. Όταν όμως ένας Έλληνας, ο Σαράντος Παπαδόπουλος το 1767 προσπάθησε να ιδρύσει σαπωνοποιία δυναμικότητας 30.000 κιλών στο Ναβαρίνο και την Κορώνη ώστε να μην εξάγεται το προϊόν ακατέργαστο κάτι που θα ανταγωνίζονταν τις σαπωνοποιίες της Μασσαλίας και της Προβηγκίας, ο Γάλλος πρόξενος τον εμπόδισε και μάλιστα τον αποζημίωσε για τις δαπάνες που είχε ήδη πραγματοποιήσει (Πηγή: Μια Υπονομευμένη Άνοιξη, στις Ρίζες της Οικονομικής Εξάρτησης, Γιώργος Καραμπελιάς, Εναλλακτικές Εκδόσεις, 2013, σελ. 27). Και το Βυζάντιο ήταν θύμα αυτής της οικονομικής ασφυξίας όταν

οι Ενετοί έλεγχαν τα τελωνεία και το εμπόριο του στην ύστερη περίοδο, κάτι που το εξουθένωσε και οδήγησε στην άλωση.

Με την αποβιομηχάνιση της μεταπολίτευσης καταστράφηκαν ολόκληρες αλυσίδες παραγωγής και έμειναν αποκομμένες δραστηριότητες. Για παράδειγμα εκκοκκιστήρια βάμβακος χωρίς να υπάρχει υφαντουργία. Χαλυβουργία και βιομηχανία αλουμινίου χωρίς να υπάρχει παραγωγή τελικών προϊόντων πέραν της οικοδομής που και αυτή μειώθηκε με τα μνημόνια. Σιδηρουργία-Μεταλλουργία έχει πληγεί από τα μνημόνια και τον ανταγωνισμό από την μεγάλη προσφορά διεθνώς και το μετάλλευμα εξάγεται ακατέργαστο. Αντιθέτως στην Γερμανία οι χαλυβουργίες δεν έκλεισαν έναντι φθηνών των εισαγωγών αφού το προϊόν τους χρησιμοποιείται στην εγχώρια αυτοκινητοβιομηχανία και μάλιστα η ποιότητα του χάλυβα επηρεάζει και το τελικό προϊόν.

Έκλεισε μέχρι η EBZ μια υγιή μεγάλη επιχείρηση με την επιλεκτική ποσόστωση σε παραγωγή ζάχαρης που επέβαλε η ΕΕ και το επιλεκτικό άνοιγμα σε εισαγωγές. Αυτά ενώ συνεχίζονται οι επιδοτήσεις σε κάποια τεύτλα που σαπίζουν. Παράνοια... Τελικά η χώρα εισάγει και ζάχαρη από την Γερμανία ενώ η ΕΕ (DG Comp) μπλοκάρει όπως λέγεται οποιαδήποτε λύση. Είναι βολικό για τους Γερμανούς και του άλλους Ευρωπαίους παραγωγούς φυσικά... Και εδώ βέβαια εμπλέκεται μια τράπεζα, η Πειραιώς που κακώς έχει λάβει ένα μέρος της EBZ μετά το κλείσιμο της Αγροτικής Τράπεζας. Πήρε τα δάνεια ενώ οι μετοχές πήγαν στον εκκαθαριστή ΡQH με αποτέλεσμα να μην ενδιαφέρεται αν απαξιώνεται ή αν λειτουργεί και τελικά εκποιεί πάγια!

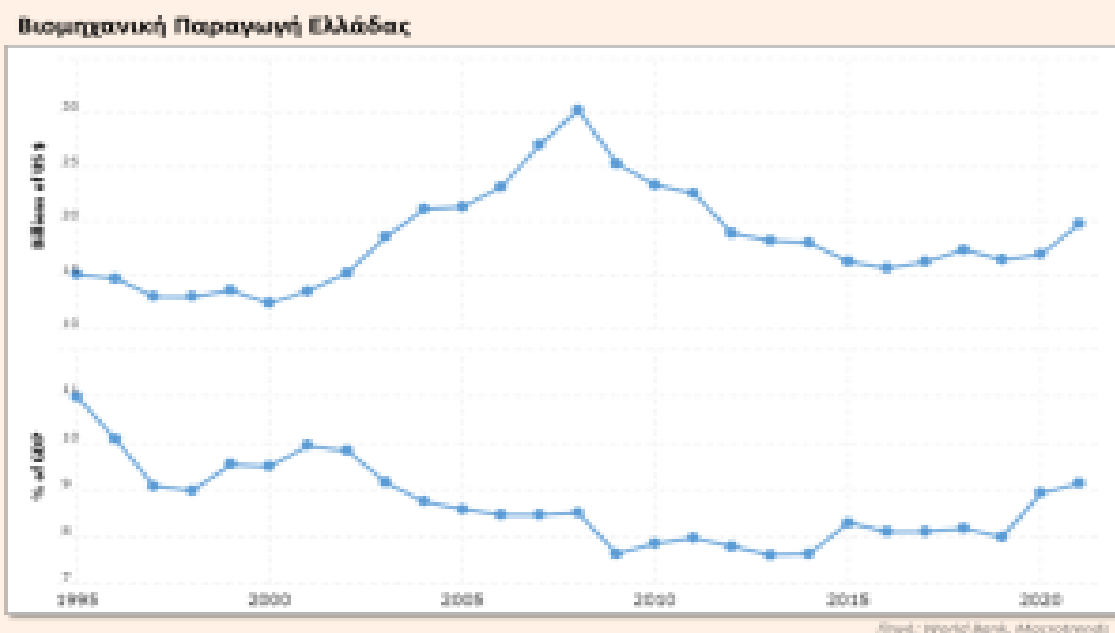
Έγινε δηλαδή στην Ελλάδα στα χρόνια της ΕΕ ότι έλεγε το σχέδιο Μοργκενταου για την αποβιομηχάνιση της Γερμανίας μέσω κλεισίματος επιχειρήσεων και καταστροφή της τεχνογνωσίας.

Μνημόνια και Απώλεια Κυριαρχίας :

Με τα μνημόνια η χώρα έχασε όλη την δύναμη που είχε συσσωρεύσει στην δεκαετία μετά την είσοδο στο Ευρώ. Έτσι από το 2001 έως το 2016, το ΑΕΠ αυξήθηκε κατά μέσον όρο με 2,3% ετησίως πολύ χαμηλότερα της Γερμανίας και της Γαλλίας παρόλο που είναι και μεγαλύτερες

οικονομίες. Τελικά η Ελλάδα μετά την είσοδο απέκλινε από τον μέσο όρο του κατά κεφαλή ΑΕΠ της ΕΕ κόντρα στις υποσχέσεις της σύγκλισης.

Η Τρόικα δήθεν επικέντρωσε στην ανταγωνιστικότητα ώστε να αυξηθεί η παραγωγικότητα, κάτι που ήταν προσηματικό. Κανένας δεν προειδοποίησε (ή αν έγινε δεν ακούστηκε) ότι η ισοπέδωση των απόδοχών σε επίπεδα Βαλκανίων όπως έλεγε ο Τόμσεν του ΔΝΤ δεν σήμαινε και αύξηση την παραγωγικότητας που είναι αποτέλεσμα την προστιθέμενης αξίας για την οποία δεν έγινε τίποτα ή και διαλύθηκε. Τελικά απλά διώξαν έτσι κόσμο στο εξωτερικό.

Στα χρόνια της κρίσης κατέρρευσαν οι επενδύσεις από 26% του ΑΕΠ το 2007 και τα 60 δις € στο 13% το 2017 και τα 24 δις €. Ειδικότερα οι επενδύσεις σε μηχανήματα και κατασκευές, μειώθηκαν κατά 40%. Η βιομηχανία βυθίστηκε στο 9% του ΑΕΠ το 2021 (19,7 δις \$) όταν στην ΕΕ είναι κατά μέσο όρο στο 15% με στόχο να φτάσει το 20%. Η βιομηχανική παραγωγή είναι πολύ ψηλότερα στην Γερμανία (18% τους ΑΕΠ) και στις χώρες της πρώην Ανατολικής Ευρώπης που παράγουν υπερβολικά για Γερμανικές βιομηχανίες. Μετά την δημιουργία της κοινής αγοράς το 1992 η δικαιολογία για την αποβιομηχάνιση της Ελλάδας ήταν ότι οι πολυεθνικές θα συγκέντρωναν την παραγωγή σε μεγάλες χώρες για λόγους οικονομικών κλίμακας και φυσικά σε αυτή την περίπτωση της Ελλάδας περίσσευε.

Αλήθεια, αν η συμμετοχή στην κοινή αγορά της ΕΕ δεν παρέχει την δυνατότητα παραγωγής με εκμετάλλευση συνεργιών και πωλήσεων στην τεράστια κοινή αγορά, ποιος ο λόγος συμμετοχής; Για να φεύγουν πτυχιούχοι με το brain drain πιο εύκολα χωρίς άδεια εργασία και να έρχονται τουρίστες χωρίς διαβατήριο; Καλλιεργήθηκε στην Ελλάδα το αίσθημα της «ανημποριάς» της ψωροκώσταινας, των «τεμπέληδων, διεφθαρμένων» για αυθυποβολή. Όμως δεν προβληματίσε αυτή η αποβιομηχάνιση κατά την μεταπολίτευση γιατί ήταν σταδιακή, υπήρχε η ευφορία από διορισμούς, μεταπρατισμό, συνδικαλιστές που μεταπηδούσαν σε κόμματα και κυβερνήσεις, τουρισμός, εύκολα κέρδη στο Χρηματιστήριο και φθηνό χρήμα με το ευρώ, όπως και η διέξοδος στα Βαλκάνια που ήταν πραγματικά αξιόλογη. Αλλά όλα τέλειωσαν απότομα ..

Όλες οι μεταρρυθμίσεις της ΕΕ με τα επιλεκτικά ανοίγματα αγορών και σπάσιμο δημόσιων επιχειρήσεων, ήταν αποτυχία (πχ ΟΣΕ-ΤΡΑΙΝΟΣΕ, ΔΕΗ και άλλες που δεν έχουν αλλάξει πολλά και επιδοτούνται και από πάνω). Αποτυχία και οι λεγόμενες «αξιοποιήσεις» των μνημονίων δηλαδή ξεπουλήματα επιχειρήσεων που επιτάθηκε με την χρηματοδοτική ασφυξία και τις χρεωκοπίες.

Η ΕΕ με τα μνημόνια μέσω της Τρόικας και του Υπερταμείου-ΕΕΣΥΠ Α.Ε. του 3^{ου} Μνημονίου (με τις θυγατρικές της ΤΑΙΠΕΔ, ΕΤΑΔ (ακίνητα) και ΤΧΣ(τράπεζες)) και ευρωπαϊκών εταιριών (Frarort, ΔΕΣΦΑ, ΔΕΠΑ, ΟΤΕ, ΔΕΗ) ελέγχει πια το μεγαλύτερο μέρος της δημόσιας περιουσίας και της οικονομίας. Η δημόσια διοίκηση ελέγχεται απροκάλυπτα από την Τρόικα με προαπαιτούμενα των δόσεων του μη βιώσιμου χρέους ή του Ταμείου Ανάκαμψης, τις οδηγίες της ΕΕ και τις δήθεν ανεξάρτητες αρχές (πχ ΡΑΕ στην ενέργεια) ενώ προοδευτικά ψηφιοποιείται έτσι ώστε να εξαρτάται ή και να ελέγχεται από τράπεζες πληροφοριών και λογισμικά πολυεθνικών από απόσταση. Εξάλλου και στο σχέδιο Μοργκεντάου την διοίκηση θα εξασκούσε ένας ξένος διεθνής οργανισμός ασφαλείας υπό τον ΟΗΕ και η περιουσία της χώρας θα διαμελίζονταν και θα πωλούνταν. Σε αυτό το πλαίσιο δεν χρειάζεται την σύμπραξη της τοπικής ελίτ που θα παρακολουθεί παρασιτικά ως μεσάζοντες του 5%.

Έχει απωλεσθεί όμως και η πλουτοπαραγωγική διέξοδος στα Βαλκάνια όπου οι τράπεζες υποχρεώθηκαν να αποχωρήσουν από την Τρόικα κάτι πέρα από κάθε λογική, περισσότερο ως τιμωρία. Σαν να προσπαθούσαν ακριβώς να στερήσουν έσοδα, αναπτυξιακή πορεία αι γεωοικονομικό βάθος. Τελευταία χάθηκε και η ενεργειακή ασφάλεια λόγω της αντικατάστασης του εγχώριου λιγνίτη από εισαγόμενο φυσικό αέριο και LNG υπό τα προσχήματα της πράσινης ανάπτυξης, στερώντας παραγωγική ικανότητα και ανεβάζοντας το κόστος για την οικονομία. Τι έχει μείνει αλήθεια από την χώρα; Όχι μόνο αμφισβητείται ως έθνος-κράτος αλλά και ως αυτόνομη κρατική οντότητα.

Εκτός της αποκόμισης κέρδους, αυτή η «απαλλοτρίωση» της χώρας ίσως έχει και μια λογική και για αυτό ίσως δεν είναι τυχαία. Ο Luttwak που εκτός από την γεωοικονομία έχει ασχοληθεί και με ένα άλλο θέμα, την οργάνωση πραξικοπημάτων στο βιβλίο Coup d'État: A Practical Handbook (1968, 2016) αναφέρει ότι μια από τις συνθήκες που πρέπει να υπάρχουν για να γίνει πραξικόπημα σε μια χώρα είναι να είναι αυτόνομη. Αν εξαρτάται λοιπόν από αμυντικούς, χρηματοοικονομικούς και ενεργειακούς πόρους, όπως η Ελλάδα είναι πολύ δύσκολη η ανεξάρτητη λειτουργία της και άρα οι δανειστές και οι άλλοι επικυρίαρχοι έχουν ένα είδος υποθήκης χωρίς εμφανή κατοχή με τανκς άλλων εποχών ...

Μετανάστευση και απώλεια δεξιοτήτων BrainDrain – SkillDrain :

Με τα μνημόνια ο πληθυσμός έχει μεταναστεύσει, άνω των 600.000, ειδικά οι νέοι μορφωμένοι. Είναι μια τραγωδία. Ό ανθός της Ελλάδας έφυγε με το brain drain κάτι που συνεχίζει χωρίς τέλος στον ορίζοντα. Ακριβώς ότι έλεγε το σχέδιο Μοργκενταου για την καταστροφή τεχνογνωσίας στην Γερμανία μεταπολεμικά. Και αυτοί οι μετανάστες δεν προσφέρουν και με εμβάσματα όπως γίνονταν στο παρελθόν άρα παντελής απώλεια και για την οικονομία της χώρας [\(πηγή\)](#).

Με την ύφεση των μνημονίων και την μόνιμη απώλεια ΑΕΠ και τον συνεπαγόμενο στραγγαλισμό των επιχειρήσεων και τις χρεοκοπίες χάθηκαν θέσεις εργασίας σε τομείς υψηλής τεχνογνωσίας. Οι τεχνίτες μειώθηκαν κατά 126 χιλιάδες μεταξύ 2008-2018 οι εξειδικευμένοι κατά 316 χιλιάδες, χειριστές μηχανημάτων 107 χιλιάδες. (Πηγή: Απασχόληση χαμη-

λών δεξιοτήτων και μισθών..., Εβδομαδιαίο Δελτίο για την Ελληνική Οικονομία, Τεύχος 162, 22 Νοεμβρίου 2018 ([πηγή](#)).

Μεταβολή θέσεων εργασίας ανά ειδικότητα (2008-2018)

ΣΟΣ: Εξαφάνιση δεξιοτήτων... (τεχνικών)

(σε χιλιάδες)	2008	2013	2018	Δ 2013 / 2008	Δ 2018 / 2013	Δ 2018 / 2008
Σύνολο	4.637,3	3.536,0	3.693,4	-1.101,3	338,4	-176,9
Διαδικαστικά στελέχη	482,1	161,6	154,7	-320,5	-6,9	-327,4
Επαγγελματίες	673,9	667,4	740,9	-6,5	73,5	67,0
Τεχνικοί και βοηθοί επιστήμονες	398,7	279,6	304,2	-119,1	24,6	-94,5
Υπάλληλοι γραφείων	546,6	348,3	416,3	-198,3	68,0	-130,3
Πωλητές και υπάλληλοι παροχής υπηρεσιών	671,8	332,3	608,9	-339,5	276,6	-6,9
Εξειδικευμένοι γυναικεί και υπηρεσίες	482,7	454,0	438,0	-48,7	-16,0	-64,7
Εξειδικευμένοι τεχνίτες	687,7	358,9	352,7	-328,8	6,2	-335,0
Καρπείς μηχανοδηγών	331,8	333,6	357,3	25,5	23,7	49,2
Αειθένητοι εργάτες	313,3	318,7	298,6	5,4	-20,1	-14,7
Στρατιωτικοί	98,5	98,6	98,2	0,1	-0,4	-0,3

Απασχολούμενοι κατά επάγγελμα = 2^ο τρίμηνο έτους (Eurostat και ΕΛΣΤΑΤ, Έρευνα Εργασίας) Δεκαετής, 2^ο τρίμηνο 2018

Πηγή: Απασχολούμενοι κατά επάγγελμα και μισθών... 228, Εβδομαδιαίο Δελτίο για την Ελληνική Οικονομία, Τεύχος 162, 22 Νοεμβρίου 2018

Τις μεγαλύτερες απώλειες θέσεων εργασίας μεταξύ 2008-2013 είχαν οι κατασκευές και μεταποίηση ενώ οι ανειδίκευτοι εργάτες αυξήθηκαν κατά 38 χιλιάδες όπως και αυτοί στην παροχή υπηρεσιών (δηλ. τουρισμός) κατά 181 χιλιάδες ξεπερνώντας τους 900.000 Εκτιμάται ότι σχεδόν 1 στους 3 εργαζόμενους απασχολείται με τον τουρισμό! ([πηγή](#)) Αυτό συνέβηκε κυρίως στα χρόνια των μνημονίων και μάλλον θα πρέπει να το δούμε ως πρόσκαιρη τάση λόγω των οικονομικών συνθηκών παρά τον κανόνα. Δηλαδή δεν πρέπει η χώρα να καταλήξει με θέσεις εργασίας χαμηλών προ-σόντων και άρα χαμηλών αποδοχών όπως προκύπτει και από πρόσφατη έρευνα του ΟΑΕΔ-ΔΥΠΑ ([πηγή](#)).

Πλέον είναι δύσκολο να ανασυνταχθούν παραγωγικές αλυσίδες όπως της λιγνιτικής παραγωγής της ΔΕΗ αφού οι εργαζόμενοι έχουν συνηθίσει να μεταφερθεί σε άσχετες θέσεις γραφείου σε ΟΤΑ, δημόσιο κ.α. Τα ίδια έγινε με τις μετακινήσεις προσωπικού στις ΛΑΡΚΟ, ΕΛΒΟ, ΟΣΕ κ.α. Αυτή η έλλειψη τεχνογνωσίας φάνηκε χαρακτηριστικά και στην πανδημία με τις ελλείψεις σε ΜΕΘ αφού έχουν μεταναστεύσει άνω των 18.000 γιατροί όπως και νοσηλευτές. Αν ήθελε κάποιος να καταστρέψει την παραγωγική ικανότητα μιας χώρας έτσι θα το έκανε και μάλιστα τα συνδικάτα θα επευφημούσαν για την εξασφάλιση των εργαζομένων!

Τελικά έγινε ότι προέβλεπε το σχέδιο Μοργκεντάου για την Γερμανία με τον διασκορπισμό των τεχνητών και την μετατροπή σε αγροτική οικονομία, όπου η Ελλάδα έγινε τουριστική οικονομία, κάτι ακόμα χειρότερο αφού πρόκειται σε υπηρεσίες εντελώς εκτεθειμένες σε εξωγενείς κυκλικούς (πχ διεθνής οικονομία) και αστάθμητους παράγοντες (πχ πανδημία, δασμοί εκπομπών).

Ακόμα και αυτή η μετατροπή σε αποικία τουρισμού έγινε κατάστροφικά χωρίς σχέδιο και πλέον δεν φτάνουν οι εργαζόμενοι για να καλύψουν τις θέσεις εργασίας, αλλά ούτε και θέλουν να το κάνουν αφού οι μισθοί είναι τριτοκοσμικοί, όπως ενίοτε και οι συνθήκες εργασίας. Είναι κάτι που ισχύει σε όλον τον Ευρωπαϊκό νότο εξάλλου αν όχι παγκοσμίως με το φαινόμενο παραιτήσεων (Great Resignation) [\(πηγή\)](#).

Αντί όμως να αλλάξει τουλάχιστον το τουριστικό μοντέλο, η κερδοφορία και οι μισθοί η λύση που προκρίνεται στην Ελλάδα είναι να - κλαντες! [\(πηγή\)](#) Τελικά η Ελλάδα που δεν ανέπτυξε βιομηχανία λόγω κόστους εισάγει εργαζόμενους του τουρισμού πάλι λόγω του κόστους, για να καταλήξει τρίτος κόσμος... Κάτι ανάλογο που γίνεται και στον πρωτογενή τομέα όπου αντί να γίνουν επενδύσεις σε νέες τεχνολογίες και στην κερδοφορία των προϊόντων εμμένει στην φθηνή χειρωνακτική εργασία και τις επιδοτήσεις.

Ο ελληνικός λαός, τουλάχιστον οι νέες γενιές που δεν έχουν προηγούμενες εμπειρίες, ίσως έχει πεισθεί ότι η χώρα δεν μπορεί για κάτι περισσότερο. Ίσως έχει κουραστεί να αντικρούει τις μνημονιακές λογικές. Όσοι διαφωνούν υποστηρίζοντας ότι μπορεί να γίνει κάτι παραγωγικό θεωρούνται ρομαντικοί ή γραφικοί. Αλλά γιατί κάποιες επιχειρήσεις να προσφέρουν κάτι περισσότερο; Οι μικρές δεν μπορούν ενώ οι μεγάλες συχνά παρασιτικές-κρατικοδίαιτες δεν το έχουν ανάγκη καθώς μπορούν να εξασφαλίζουν σίγουρα έσοδα μέσω της κυρίαρχης θέσης τους στην αγορά και των επιχειρηματικών σχέσεων που έχουν αναπτύξει. Το εργασιακό περιβάλλον είναι τοξικό, βασιλεύει η οικογενειοκρατία και η αసుδοσία. Είναι μια από τις κύριες αιτίες της μετανάστευσης όσο είναι και οι αποδοχές και οι ευκαιρίες εργασίες. [\(πηγή\)](#) Όσοι έχουν επιδιώξεις και ικανότητες πέρα από αυτό που αφήνει η γενική μιζέρια, θα πρέπει να αδειάζουν την γωνιά στους διαχειριστές της χώρα προς το εξωτερικό.

Απλά η χώρα έχει φτάσει στον πάτο της κατάντιας. Σίγουρα όμως κάποιοι είναι πολύ ψηλά από αυτόν τον πάτο για να το συνειδητοποιήσουν και όσοι το είδαν είτε φύγαν είτε έχουν αποκάμει μετά 10 χρόνια μνημόνια σε ατελέσφορες διαμαρτυρίες συμβιβαζόμενοι σε μια εθελούσια δουλεία, αυτό που λέγεται «νέα κανονικότητα» ή ιδεολογική υποταγή (ideological subversion).

Αδρανοποίηση Αμυντικής Παραγωγής

Στην πορεία κλείσανε επίσης ή αδρανοποιήθηκαν και οι κρατικές αμυντικές βιομηχανίες. Δήθεν προορίζονταν για αξιοποίηση ή απλά για κατάργηση όπως έλεγε η Ξαφά ως περιττές [\(πηγή\)](#) Αυτές οι λογικές συνοδεύονταν από την μόνιμη επωδό ότι την προστασία παρείχε το «Διεθνές Δίκαιο» και η «Ευρώπη». Παρά τις εξαγγελίες για ανάταξη της

αμυντικής βιομηχανίας τελευταία λίγα έχουν γίνει στην ουσία, κάνοντας τελικά πολλούς να φοβούνται ότι η συζήτηση γίνεται για απόσπαση της προσοχής και εφησυχασμό.

Η ΕΛΒΟ ήταν σε αδράνεια για μια δεκαετία σχεδόν πριν παραχωρηθεί στους Ισραηλινούς χωρίς όμως να έχει γίνει κάτι από τότε. Αντί να σχεδιάζεται ή να επιβάλλεται η συμμετοχή σε προμήθειες εγχώριων οπλικών συστημάτων προνομιακό καθεστώς που είναι αποδεκτό και με βάση τις αρχές του διεθνούς εμπορίου επιλέγονται ξένοι εξοπλισμοί έστω και μεταχειρισμένα μηχανήματα με αόριστο κόστος συντήρησης και αξιοπιστία (πχ παραχώρηση M113 αντί για παραγωγή εγχώριου ΤΟΜΠ, αγορά φορητών του Στρατού από το εξωτερικό αντί με εγχώρια συναρμολόγηση όπως γίνονταν στο παρελθόν).

Σε αδράνεια είναι και τα Ναυπηγεία Σκαρμαγκά από καιρό που τεμάχισε η ΕΕ και πρόσφατα αποκτήθηκαν από τον εφοπλιστή Προκοπίου και ακόμα να γίνει κάτι. Μάλιστα φαίνεται να προωθεί μονάδα FSRU εκεί! Σαν να πηγαίνει κανείς σε εστιατόριο πολυτελείας και να παραγγέλνει σουβλάκια.

Η ΕΑΒ και η ΕΒΟ είναι επίσης παραμελημένες. Όλες οι δημόσιες αμυντικές βιομηχανίες εμφανίζονται με μηδενική αξία στον Ισολογισμό του κράτους λόγω συσσωρευμένων λογιστικών ζημιών σαν να θέλουν να τις εξαφανίσουν ως «βαρύδι» και να εισπράξουν και ευγνωμοσύνη για αυτό!

Επίλογος: τελικά εφαρμόστηκε το σχέδιο Μοργκεντάου στην Ελλάδα;

Σύγκρισης θεωρητικής εφαρμογής σχεδίου Μοργκεντάου σε Γερμανία και Ελλάδα

	Προταθέν Σχέδιο Μοργκεντάου για την αποβιομηχάνιση Γερμανίας	Αποβιομηχάνιση Ελλάδας (υποθετική εφαρμογή σχεδίου Μοργκεντάου)
1. Αποστρατικοποίηση	Καταστροφή στρατιωτικού υλικού-Απομόρφωση αμυντικών βιομηχανικών	Κλείσιμο βιομηχανιών (χρυσόκωπια, πρόστημα ΕΕ για επιδοτήσεις, απαλευθέρωση αγοράς ανταγωνισμού), τεμαχισμός και ξεπούλημα ΔΕΚΔ, αδρανοποίηση αμυντικών βιομηχανιών, ενεργειακή εξάρτηση και αύξηση κόστους ρεύματος (αποθέρμανση ΑΟΖ-Εαυτομέδ, απολιντοποίηση)
2. Γεωγραφική διάσπαση	Βόρεια-Νότια Γερμανία, Δυτική-Ανατολική-ΕΣΣΔ	Αντιθέσεις Βόρειες-Νότιες Ελλάδας, Επαρχίας-Αθήνας, Ηπειρωτικής χώρα με Νότιο και Βόρειο Αιγαίο (υπό την αιχμασία ΜΚΟ και ΕΕ), Κρήτη
3. Αλλαγή χαρακτήρα περιοχών	Απογύμνωση πεδιάδας Ρουρ από βιομηχανία και μετατροπή σε αγροτική περιοχή	Κλείσιμο εργοστασίων Πάτρας, Θεσσαλονίκης, Αθήνας και μετατροπή σε γραφεία και ξενοδοχεία
Κατεύθυνση οικονομίας	Γεωργία	Τουρισμός
Πώση εργαζόμενου	θα πρέπει να γίνει επαναλαμβάνεται ότι δεν επιτρέπεται η παραγωγή	Επαναλαμβάνεται από ΜΜΕ ότι η Ελλάδα δεν μπορεί να παράγει (λόγω γραφειοκρατίας, ακριβού κόστους, μικρής αγοράς, έλλειψη τεχνογνωσίας)
Μηχανήσθηση	διασπορά τεχνιτών ανά την επικράτεια ώστε να μην μπορεί να ανασυνταχθεί η βιομηχανική παραγωγή	Μεταμόστευση τεχνιτών με <u>Βραίο Όρειο</u> (απολυμένοι τεχνίτες συνταξιοδοτούνται ή μεταφέρονται σε διάσπατες θέσεις δημοσίου, ΟΤΑ)
4. Επενδύσεις και αποζημιώσεις	Πώληση υλικού για αποζημίωση θυμάτων πολέμου	Καταβολή υψηλών τόκων σε δανειστάς σε υπέρμετρο δανεισμό και υποθήκευση/ξεπούλημα δημόσιας περιουσίας μέσω Υπεραμερίου (βίνων (ΕΕΣΥΠ))

Συνεπώς αν συγκρίνουμε το σχέδιο Μοργκεντάου που είχε προταθεί για την Γερμανία μεταπολεμικά και το τι συνέβη στην Ελλάδα μετά την είσοδο στην ΕΕ και κυρίως με τα μνημόνια τελικά δεν θα ήταν παράλογο να πει κανείς ότι ακολούθησαν την ίδια λογική με τα ίδια αποτελέσματα. Ότι δηλαδή εφαρμόστηκε ένα σχέδιο Μοργκεντάου, αποβιομηχάνισης, εξαθλίωσης και εξάρτησης.

Οπότε αν πράγματι καταλήξαμε στα ίδια αποτελέσματα της υπανάπτυξης, το θέμα είναι αν αυτό ήταν σύμπτωση ή ενσυνείδητο. Αν ήταν δηλαδή καλά σχεδιασμένο από το εξωτερικό και συντάχθηκαν με αυτό κάποιοι στην Ελλάδα ως τοπικοί ολιγάρχες (κοτζαμπάσηδες) και μεσάζοντες του 5%.

Και αν δεν διερευνηθεί αυτό, αν δεν αποκαλυφθεί ποια πραγματικά είναι τα κέντρα που διοικούν την χώρα και ποια είναι τα ζητούμενα τους δεν θα μπορέσει να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα στην ρίζα του και να βρεθούν οι λύσεις. Οι εκλογές θα γίνονται απλά για εκτόνωση και αποπροσανατολισμό της κοινής γνώμης ενώ η καταδυνάστευση της χώρας (νέα κανονικότητα όπως την λένε) θα συνεχίζεται Και όταν δεν συμφωνούν οι ελίτ με το αποτέλεσμα των εκλογών θα επαναλαμβάνονται ή θα τοποθετούνται τεχνοκράτες για το καλό της χώρας όπως λένε πάντα ..

Είναι τέτοια η καταστροφή, τόσα τα περιθώρια βελτίωσης της χώρας, που δεν χρειάζεται ίσως ούτε καν σχέδιο για να πάει μπροστά. Απλά να αφήσει κανείς ελεύθερους τους Έλληνες να παράγουν και θα μεγαλουργήσουν όπως κάνουν στο εξωτερικό. Δηλαδή η λογική του ελατηρίου. Το μόνο που χρειάζεται είναι να τεθούν μακροχρόνιοι στόχοι και να απομονωθούν οι εξυπνάκηδες.

Έτσι τελικά θα αναδειχθούν και αναπαραχθούν οι δυνάμεις της παραγωγής για να επιτευχθεί σταδιακά και η πολυπόθητη «αύξηση της γνωστικής ικανότητας των ελίτ», η δημιουργία της αλτρουιστικής ελίτ κατά τον Mancur Olson, οι άρχοντες φιλόσοφοι του Πλάτωνα, το κοινωνικό συμβόλαιο του Ρουσσώ και άλλων ώστε οι αρχές της πολιτείας να προσφέρουν στο κοινό καλό της χώρας και όχι κάποιων μέσα ή έξω ...

Τα άρθρα που δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα μας εκφράζουν αποκλειστικά τους συγγραφείς τους. Η ιστοσελίδα μας δεν λογοκρίνει τις γνώμες των συνεργατών της.